

॥ १०२ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

करिष्ये प्रलयं घोरमात्मज्ञानाभिसंहितः ॥ कर्माण्यपरिमेयानि चतुर्मुर्तिधरोत्थहं ॥ १०२ ॥ कृत्वा लोकान्गमिष्यामि स्वानहं ब्रह्मसकृत्तान् ॥ हंसः कूर्मश्च मत्स्य
 श्वप्रादुर्भावा द्विजोत्तम ॥ १०३ ॥ वराहो नरसिंहश्च वामनो राम एव च ॥ रामो दाशरथिश्चैव सात्वतः कल्किरेव च ॥ १०४ ॥ यदा वेदश्रुतिर्नष्टा मया प्रत्याहता पु
 नः ॥ सर्वदाः सश्रुतीकाश्च कृताः पूर्वकृते युगे ॥ १०५ ॥ अतिक्रान्ताः पुराणेषु श्रुतास्ते यद्विवाक्यं चित् ॥ अतिक्रान्ताश्च बहवः प्रादुर्भावा ममोत्तमाः ॥ १०६ ॥ लोक
 कार्यणि कृत्वा च पुनः स्वां प्रकृतिं गताः ॥ न ह्येतद्ब्रह्मणा प्राप्तमीदृशं मम दर्शनं ॥ १०७ ॥ यत्त्वया प्राप्तमघेह एकांतगतबुद्धिना ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं ब्रह्मभक्ति
 मतो मया ॥ ८ ॥ पुराणं च भविष्यं च सरहस्यं च सत्तम ॥ भीष्म उवाच एवं स भगवान् देवो विश्वमूर्तिधरो व्ययः ॥ ९ ॥ एतावदुक्त्वा वचनं तत्रैवांतर्दधे पुनः ॥ ना
 रदोऽपि महातेजाः प्राप्यानुग्रहमीप्सितं ॥ १० ॥ नरनारायणौ द्रष्टुं बद्ध्याश्रममाद्रवत् ॥ इदं महोपनिषदं चतुर्वेदसमन्वितं ॥ ११ ॥ सांख्ययोगकृतं तेन पंचरात्रानु
 शब्दितं ॥ नारायणमुखोद्गीतं नारदोऽश्रावयत् पुनः ॥ १२ ॥ ब्रह्मणः सदनं तेनातथा दृष्टं यथा श्रुतं ॥ युधिष्ठिर उवाच एतदाश्चर्यभूतं हि माहात्म्यं तस्य धीमतः
 ॥ १३ ॥ किं वै ब्रह्मानजानीते यतः शुश्राव नारदात् ॥ पितामहोऽपि भगवांस्तस्माद्देवादनंतरः ॥ १४ ॥ कथं स न विजानीयात्प्रभावममि तौ जसः ॥ भीष्म उवा
 च महाकल्पसहस्राणि महाकल्पशतानि च ॥ १५ ॥ समतीतानि राजेंद्र सर्गाश्च प्रलयाश्च ह ॥ सर्गस्यादौ स्मृतो ब्रह्मा प्रजासर्गकरः प्रभुः ॥ १६ ॥ जानाति देव
 प्रवरं भूयश्चातोऽधिकं नृप ॥ परमात्मानमीशानमात्मनः प्रभवंतथा ॥ १७ ॥ यत्वन्ये ब्रह्मसदने सिद्धसंघाः समागताः ॥ तेभ्यस्तच्छ्रावयामास पुराणं वेदसंमितं
 ॥ १८ ॥ तेषां सकाशात्सूर्यस्तु श्रुत्वा वै भावितात्मनां ॥ आत्मानुगामिनां राजन्श्रावयामास वैततः ॥ १९ ॥ षट्षष्टिर्हि सहस्राणि ऋषीणां भावितात्मनां ॥ सूर्यस्य
 तपतो लोकां न्निर्मिता ये पुरः सराः ॥ २० ॥ तेषामकथयत्सूर्यः सर्वेषां भावितात्मनां ॥ सूर्यानुगामिभिस्तातः ऋषिभिस्तैर्महात्मभिः ॥ २१ ॥ मेरौ समागता देवाः
 श्राविताश्चेदमुत्तमं ॥ देवानां तु सकाशाद्देवतः श्रुत्वा सितो द्विजः ॥ २२ ॥ श्रावयामास राजेंद्र पितृणां मुनिसत्तमः ॥ मम चापि पिता तात कथयामास शान्तनुः ॥
 ॥ २३ ॥ ततो मयापि श्रुत्वा च कीर्तितं तव भारत ॥ सुरैर्वा मुनिभिर्वापि पुराणैरिदं श्रुतं ॥ २४ ॥